

regeringer [fra eurolandene] på stats- eller regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet.«

Den danske regering er helt på linie med Traktatens afsnit, herunder at medlemmerne af Direktionen skal være værdige i almindeligt omdømme. I den sammenhæng er de beskyldninger, der omtales i begrundelsen for spørgsmålet, naturligvis alvorlige. Det er derfor godt for alle parter, at der i Frankrig bliver iværksat en nærmere juridisk undersøgelse af disse.

Det er i øvrigt kun stats- og regeringscheferne fra eurolandene, der er med til at beslutte, hvem der skal være formand for Direktionen. Danmark har derfor ingen formel indflydelse på denne beslutning, så længe vi står uden for euroen.

Så længe Danmark er uden for euroen, deltager den danske nationalbankdirektør heller ikke i Styrelsesrådet, og Danmark kan altså heller ikke ad denne vej påvirke de beslutninger, der træffes.

Spm. nr. S 2527

Til by- og boligministeren (3/5 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren på baggrund af oplysningerne den 3. maj 2000 i Berlingske Tidende om hurtig voksende ventelister til kollegieboliger, erkende, at ungdomsboligmanglen i hovedstaden nu er så stor, at regeringen må sikre, at der sættes gang i nyt byggeri?«

Begrundelse

Det fremgår af artiklen i Berlingske Tidende, at antallet af afviste ansøgere til kollegier og ungdomsboliger i København på et år er steget med en tredjedel. Det betyder, at bunken med afslag er vokset, og der forudses et rekordhøjt antal afslag ved den nye studiestart i år.

Svar (9/5 2000)

By- og boligministeren (Jytte Andersen):
Jeg følger som bekendt udviklingen på ungdomsboligområdet meget nøje.

Jeg har også gentagne gange overfor Boligudvalget understreget, at det er kommunernes ansvar at bygge ungdomsboliger, da det er kommunerne, der bedst kan vurdere den lokale situation og behovet for ungdomsboliger. I den forbindelse må kommunerne inddrage hele boligforsyningen i overvejelserne, det er ikke tilstrækkeligt kun at se på antallet af støttede ungdomsboliger eller unge på ventelisterne.

Københavns Kommune lavede sidste år en undersøgelse: »Boliger for unge i Københavns Kommune, Økonomiforvaltningen, september 1999«. Undersøgelsen viser, at der er balance mellem antallet af studiepladser i Københavns Kommune og unge, der bor i byen. Undersøgelsen viser desuden, at andelsboliger og privat udlejningsbyggeri i kommunen løser en væsentlig del af de studerendes boligbehov, idet 2/3 af de studerende i kommunen bor i dette byggeri. Til sammenligning bor 1/5 af de studerende i ungdomsboliger.

Jeg har endvidere godkendt 10 udlejningsforsøg i Københavns Kommune efter forsøgsordningen med udlejning af almene boliger, hvor der bl.a. gives fortrinsret til studerende. Botilbuddet til de studerende i det almene byggeri bliver hermed forbedret i takt med den naturlige fraflytning. Hvis lovforslaget om fleksible udlejningsregler (L 211) bliver vedtaget, vil der også ad denne vej være mulighed for mere permanent at tilgodesee de studerendes boligbehov.

Vi kan imidlertid ikke komme udenom, at presset på ungdomsboliger i København er steget. Uanset at der tilsyneladende er balance mellem unge i byen og antallet af studiepladser i kommunen, vil kommunen til stadighed skulle overveje, om der skal bygges flere boliger for unge, for at være sig sit ansvar som hovedstad og uddannelsesby bevidst.

Tilsvarende må omegnskommunerne til København også være opmærksomme på at bidrage til løsningen. De studerende må så også erkende, at de ikke alle kan bo i København.

Afslutningsvis vil jeg henvise til Ungdomsboligrådets nyligt offentliggjorte undersøgelse af de unges boligsituation: »De unges boligsituation, By- og Boligministeriet, 1. marts 2000« (Alm.del – bilag 121). Undersøgelsen viser, at de unges boligsituation alt i alt er ganske tilfredsstillende. Dette må naturligvis ikke gå hen og blive en sovepude, og jeg vil til stadighed følge udviklingen på området tæt.